Tek başına bir ordu

Yazan ve Çizen: Gürbüz Azak

FİATI 20 LİRA

DELİ BALTA

Yıl 2 • Sayı 44 • 15 Kasım 1984

BÜYÜK HANZO/2

seçme hikâyeler

Ömer Seyfettin

İLK CİNAYET

Evet, acaba dört yaşında var mıydım? Ondan önce hiçbir şey bilmiyorum. Şuur, başımıza nasıl yakmayan bir yıldırım gibi düşer Tolstoy, daha dokuz aylık bir çocukken kendisinin banyoya sokulduğunu hatırlıyor. İlk duygu, bir memnuniyet! Benimki müthiş bir acı ile başladı. Ben ilk olarak kendimi şirket vapurunda hatırlıyorum. Hâlâ gözümün önünde: Sanki dünyaya o anda doğmuşum, annemin kucağındayım. Gürültülü bir kadın kalabalığı... Annem yanındaki çok sarı saçlı, genç bir hanımla gülüşerek konuşuyor, cigara içiyorlar. Annem cigarasını ince gümüş bir maşaya takmış. Ben bunu istiyorum.

— Al, ama ağzına sürme! diyor.

Bana bu ince maşayı veriyor, cigarasını denize atıyor. Galiba yaz. Çok aydınlık, çok güneşli bir hava... Annem; konuşurken mavi tüylü bir yelpazeyi yavaş yavaş sallıyor. Ben kucağından kayıyorum. Beni kollarımdan tutarak yanına oturtuyor. Gümüş maşacığın halkasına parmağımı takıyor, annem görmeden ucunu ağzıma sokuyor, dişlerimle ısırıyorum. Konuştuğu sarı saçlı hanımın çarşafı mavi... Ben beyazlar giymiştim. Başım açık. Saçlarım çok. Hem galiba dağılmış. Annem bunları düzeltirken başımı yukarı kaldırıyorum. Güneşten kum kum parlayan tentenin kenarında el kadar bir gölge kımıldıyor.

— Bak, bak! diyorum. Annem de başını kaldırıyor:

— Kuş konmuş, diyor.

Bu kuşu isteyince:

— Tutulmaz, diyor.

Ben yine istiyorum. Annem şemsiyesiyle bu gölgenin altına vuruyor. Fakat gölgede hareket yok. Yine yanındaki hanıma dönüyor:

— A, kaçmadı.

— Niye acaba?

— Yavru olacak mutlaka.

— .....

— Anne, ben kuşu isterim! diye tutturuyorum. O vakit annem yelpazesini bırakıp ayağa kalkıyor, beni koltuklarımın altından tutuyor ve küçük bir top gibi dışarıya kaldırırken diyor ki:

— Birdenbire tut ha!

Başım keten tentenin hizasını aşınca, gözlerim kamaşıyor. Ellerimi uzatıyorum. Tutuveriyorum. Bu beyaz bir kuş... Annem alıyor elimden. Öpüyor, sarı saçlı hanım da öpüyor, ben de öpüyorum.

— A, zavallı daha yavru.

— Martı yavrusu.

— Uçamıyor olmalı.

— Denize düşerse, boğulur.

— .....

Öteki kadınlar da söze karışıyor, "yaşamaz!" diyorlar. Annem beyaz kuşu "A zavallı, a zavallı!" diye uzun uzadıya okşadıktan sonra benim kucağıma veriyor.

— Eve götürelim, belki yaşar, diyor. Ama sakın sıkma yavrum.

— Sıkmam.

— Böyle tut işte.

— Gümüş maşacığına bir ince cigara takıyor. Yanındaki hanımla yine dalıyor söze. Kuşcağızın tüyleri o kadar beyaz ki... Dokunuyorum... Kanatlarının kemikleri belli oluyor. Ayakları kırmızı. Kaçmak için hiç çırpınmıyor, şaşırmış gözleri yusyuvarlak. Kırmızı gagasının kenarında sanki sarı bir şey yemiş de bulaşığı kalmış gibi sarı bir iz var. Boynunu uzatarak çevreye bakmaya çalışıyor. Ben o zaman gözlerimi anneme kaldırıyorum. Yanımdaki hanımla gülüşerek konuşuyorlar. Benimle ilgili değil. Sonra beyaz kuşun uzanan ince boynunu yavaşça elimle tutuyorum.

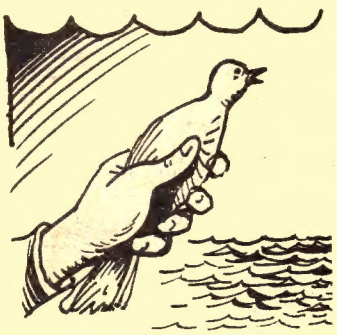

Bütün gücümle sıkmaya başlıyorum. Kanatlarını açmak istiyor. Öteki elimle onları da tutuyorum. Mercan ayakları dizlerime batıyor. Sıkıyorum, sıkıyorum, sıkıyorum. Dişlerimi, kırılacak gibi, sıkıyorum, gık diyemiyor. Sarı kenarlı gagacığı titreyerek açılıp kapanıyor. Pembe sivri dili dışarı çıkıyor: Yuvarlak gözleri önce büyüyor. Sonra küçülüyor, sonra sönüyor.... Ansızın kasılmış ellerimi açıyorum. Beyaz kuşcağızın ölüsü "pat!" diye düşüyor yere.

Annem dönüyor, eğiliyor. Yerden bu henüz sıcak masum ölüyü alıyor. "A... A... Ölmüş!.." dedikten sonra bana dik dik bakıyor:

— Ne yaptın?

— .....

— Sıktın mı?

— .....

— Söyle bakayım?

— .....

Karşılık veremiyor, avazım çıktığı kadar ağlamaya başlıyorum. Annemin elinden beyaz kuşun ölüsünü sarı saçlı hanım alıyor:

— Ah, ne günah!

— .....

— Zavallıcık.

— .....

Başka kadınlar da söze karışıyor. Karşımızda oturan şişman, ihtiyar bir kadın cinayetimi haber veriyor:

— Boğdu. Gördüm vallahi, ne hain çocuk...

— .....

Annem sapsarı kesilmiş, sesi titriyor:

— Ah insafsız! diye bana tekrar acı acı bakıyor. Daha beter ağlıyorum. O kadar ağlıyorum ki... Beni artık susturamıyorlar. Ne zaman, nerede, nasıl sustuğumu bugün hatırlayamıyorum. Sanki sonsuza kadar ağlıyorum.

Kendimi bilir bilmez yaptığım bu cinayetin üzerinden işte otuz yıldan fazla bir zaman geçti. Şimdi şirket vapurlarının güvertelerinde otururken ne zaman bir martı görsem, ansızın, neşemi kaybederim. Bir çocuk feryadıyla ağlamak isterim. Kalbimin içinde derin bir sızı büyür, büyür. Göğsümü acıtır.

— Ah insafsız! diye beni azarlayan anneciğimin hiç bitmeyen yakınmasını duyar gibi olurum.

DELİ BALTA

Yıl 2 • Sayı 44 • 15 Kasım 1984

Her Ayın 1'inde ve 15'inde Çıkar

İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. adına sahibi ENVER ÖREN • Sorumlu Yayın Müdürü: RAHİM ER • Yazı İşleri Müdürü: ŞABAN ÇİŞİR • Teknik Müdür: SADIK SÖZTUTAN • ADRES: Deli Balta çizgi roman dergisi, Nuruosmaniye Caddesi No: 17/1-14 Cağaoğlu-İstanbul • Tel: 526 31 46 • Telex: 22000 yuas tr • BASKI: Hizmet Gazetecilik ve Matbaacılık Ltd. Şti. İstanbul • DAĞITIM: Hür Holding A.Ş. • ABONE ÜCRETİ: Yıllık (24 Sayı) 480.-TL. Bir yıldan az abone kaydı yapılmaz • Yurt dışı abone ücreti 10 D.M. • İLÂN TARİFESİ: Arka kapak 200.000.-TL. Kapak içi 150.000.-TL. • POSTA ÇEK NO: 135 12-7 • TELİF HAKKI: İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. • Bu dergi, Türkiye Gazetesi Yayın Topluluğuna dahildir.

Çok geçmedi. Biraz ötelerinde küçük bir şehir yavrusunun silüeti gözüktü.
SANA DERİM GÖMLEKSİZ!.. BU TABUT PEK AKILLI İŞİNE BENZEMİYOR!
SEN YOLUNA DEVAM ET... OLACAKLARI GÖRECEKSİN NASIL OLSA!
Büyük Hanzo aslında pek birşey anlamamıştı...
EVET! ÖDLERİ KOPACAK! BU TABUTTAN! TABUT GİBİ VAR MI?
GÖRÜNÜRLERDE KİMSE YOK... ŞEHİR NİÇİN BU KADAR SESSİZ ACABA?
Fakat olaylar gelişmekteydi...
HEEYY! İKİ KİŞİ GELİYOR! BİRİNİN SIRTINDA GARİP BİR ŞEY VAR! BAKIN!..
Delikanlı etrafı dinledi...
HANZO! SONUNDA BİZİ FARKETTİLER!.. YOKSA ÇOK ÜZÜLECEKTİM!
AZ SONRA DA "HOŞGELDİNİZ" DEMEYE GELİRLER, GÖRÜRSÜN...
7

Dediği de çıktı... Birkaç kişi az ötelerinde belirmişti bile...
BEN İLK DEFA GÖRÜYORUM! İKİ ZAVALLI BUNLAR...
O KADAR KESİN KONUŞMAYIN. BELKİ DE BİRİ, BEKLEDİĞİMİZ KİŞİDİR!
BUNLARI TANIYAN VAR MI ARANIZDA, HA?..
SESSİZ OLUN, KONUŞMAYIN. TUTUN ÇENENİZİ!..
ONLARI TAKİP ETTİĞİMİZİ FARKETMESİNLER. OLDU MU?
İSTERSENİZ ŞEHRE SOKMAYALIM ONLARI! KOVALIYALIM GİTSİN!
VEYA KAFALARINI KOPARIVERELİM!
TELAŞ YOK... ÖNCE NİÇİN GELDİKLERİNİ ÖĞRENMEMİZ LAZIM DOSTLAR!
Az sonra
BAK HANZO... BİZİ KARŞILAMAYA GELMİŞLER... NE GÜZEL DEĞİL Mİ?
YA... NE DEMEZSİN... İŞİ GÜCÜ BIRAKIP HANZO İÇİN YOLLARA DÖKÜLMÜŞLER.. SAĞOLUN ARKADAŞLAR!
Kimseden çıt çıkmadı...
BU ŞEHRİ HER ZAMAN SEVMİŞİMDİR. NE BÜYÜK ARAMIM, ANLA ARTIK!..
EN YAKIN HANA GİDELİM. VAKİT GEÇ OLDU HANZO!..
6

Yarım saat sonra bir hana varıp, tabutu duvara dayadılar. Han pek tenha sayılmazdı. Meraklılar da az değildi...
BU TABUTTA MUTLAKA BİR İŞ VAR. BAKALIM NE VAR...
BU YENİ GELENLER ZORLA KAŞINMAK İSTİYOR... BAŞLARI DERDE GİRECEK...
Derken, az ötede oturanlara läf atmalar başladı.
HEEY! O TABUT NE İŞE YARIYACAK SAHİ?...
KORKUNCA İÇİNE GİRİP SAKLANIYOR OLMALISINIZ!
Artık läfların önü alınmaz haldeydi...
ÜŞTLERİNE VARMAYIN, ÜZMEYİN ŞU ANA KUZULARINI. YAZIK OLUR!
BELKİ DE ORDAN BURDAN ÇALDIKLARINI SAKLIYORLAR!
Bu söz tam Hanzo'yu sileden çıkaracak cinstendi...
YÜZ DEFA HAYVAN!.. SEN NE DİYORSUN BAKAYIM?!
HEMEN BENDEN VE DOSTUMDAN ÖZÜR DİLE! YOKSA PİRE GİBİ UFALARIM SENİ!..
9

İşte o sırada tam arkasında bir başka ses yükseldi. Sinirli ve sert...
SİZİN GİBİ İKİ ZAVALLIDAN KİMSE ÖZÜR DİLEYEMEZ! DEFOLUN BURDAN!
SEN KİMSİN BOYUNDURUK KAÇKINI? ADAM MISIN Kİ?
Hanzo, arkasında konuşulanları kımıldamadan dinledi. Önce yanakları, sonra burnu kızardı...
Sonra âniden ardına dönüp haykırdı...
PİS ÇİYAN! BANA HA BANA HA... BANA!..
Ve fırlayıp korkunç bir kuvvetle adamı havalandırdı...
DUR! NE YAPIYORSUN? İNDİR BENİ!
ŞİMDİ İNDİRECEĞİM, ŞİMDİ! SEN MERAK ETME!
BİLİR BİLMEZ KONUŞMANIN CEZASI ŞİMDİLİK BU KADAR!
Adam, neye uğradığını anlayamadan kendini havalarda buldu.
VAY CANINA! BU ADAM MANDA KADAR KUVVETLİ!..

Fakat iş bu kadarla bitmiyordu. Birisi daha ayaklandı.
SİZİN GİBİLERİ ÇOK GÖRDÜK! ÇEKİP GİTMEZSENİZ KULAKLARINIZDAN TUTAR...
BU YANA DÖN, REZİL!!!
... FIRLATIR ATARIM! LAFTAN ANLAYIN VE BU ŞEHRİ DERHAL TERKEDİN!
Hanzo artık, ele avuca sığmaz bir çılgındı...
HELE SENİN GİBİLER HİÇ! ANLADIN MI?
BENİM ADIM HANZO! KİMSE BANA EMREDEMEZ! KİMSE!
ÖYLE İSE GEL BAKALIM BU YANA! GEL DE SANA ÖMÜR BOYU UNUTAMIYACAĞIN BİR DERS VEREYİM
GEL YAVRUM, GEL BEBEĞİM! USLU USLU... HA ŞÖYLE.. GÜZEL...
Hanzo bir öfke küpü gibi sallandı. Ve o yana gürüdü.
BÜTÜN OSMANLI ÜLKESİ ÜSTÜME GELSE, YİNE DE SENİ ELİMDEN ALAMAZLAR!!
11

İki öfkeli adam, birbirlerinin açığını kollamaya başladı. Birbirlerinin etrafında döndüler
SON DEFA KONUŞUYORSUN.. BANA ÇATTIĞINA PİŞMAN OLACAKSIN!
BEN PİŞMAN OLMAM BOZKIR FARESİ!.. ÇATAL DİLİNİ KOPARMADAN RAHAT EDEMEM. BANA "YENİLMEZ CORÇ" DERLER!
HAYDİ CORÇ! ŞUNUN KABURGALARINI KIRIVER GİTSİN! ÇABUK OL!
Deli Balta işte o zaman bağırdı...
BOYNUNDAN YAKALA HANZO!.. BOYNUNDAN!..
Hanzo, nasıl olduysa bu sözü dinledi ve...
KAPTIM BİLE! EJDERHA OLSA, BU BOYNU KIRARIM BEN!
Gerçekten Corç, neye uğradığını anlayamadı. Acaip bağırdı.
AHG
Ve bir saniye sonra, dip köşeden bile duyulacak acıklı bir çarçlama işitildi...
GRRC
AOOWH
Ardından canhıraş bir feryat duyuldu... Olan olmuştu.
12

Corç yere yığılıp kaldığında başucuna çöktüler. Ama, yapılacak bir şey yoktu.
BOYNU KIRILMIŞ... NEFESİ YAVAŞLIYOR... İŞTE ÖLDÜ...
VAR MI BAŞKA MERAKLI TURŞUCU, VAR MI?
Bir-iki kısık ses çıktı...
YOK YOK... NE VAR Kİ, NEYİ MERAK EDELİM?..
HEM TABUTTAN BİZE NE CANIM. DEĞİL Mİ YA...
Hanzo birden Deli Balta'yı görüp seslendi:
SEN KİMDİN DELİKANLI? HAYDİ GERÇEĞİ SÖYLE!
BOYNUNU YAKALAMASAM BELKİ DE O ADAM BENİ ÖLDÜREBİLİRDİ. NİÇİN BANA İYİLİK ETTİN?
Sonra iyice yaklaştı..
BOYNUNUN ZAYIFLIĞINI NASIL BİLDİN? SÖYLE!..
BEN OLSAM... DEDİM KENDİ KENDİME... BOYNUNU KIRARDIM...
DELİ BALTA'NIN DOSTLARI BU İNCELİKLERİ İYİ BİLMELİ...
13

O gece; Ay, bütün aklığı ve güzelliği ile göründüğünde bütün şehir iki yabancıyı ve tabutu düşünüyordu.

Yüksek kulelerin oradan yarasa sürüleri hızla geçtiler...

Dışarıda iki kişi fısıldaşıyordu

BU TABUTTA BİR ŞEY VAR. BİZİ İLGİLENDİREBİLİR...

EN İYİSİ GİDİP BAKMAK. BUNU YAPABİLİRİZ.

Evlerde de bazı kişilerin hiç uykusu gelmiyordu.

NERDEN GELDİ BU TABUT SANKİ...

ACABA BENİM İÇİN Mİ HAZIRLANDI BU KÜL OLASI TABUT... ACABA?..

BU TABUTUN İÇİ BOŞ DEĞİL. ÖĞRENMEK LÂZIM... BU GECE...

YOKSA, İÇİNE BENİ Mİ KOYACAKLAR?..

HAYIR, HAYIR... ÇOK EVHAMLIYIM... OLAMAZ...

İşte o sıralarda bazı evlerin çatısında ip ince bir gölge geziniyordu...

sine-saklana ilerliyordu.

AZ KALDI... HA GAYRET DELİ BALTA. DELİLİĞİN TAM SIRASI...

Sonunda, aradığı evi bulmuş gibi durdu. Uzun uzun etrafı ve evi dinledi..

TAMAM... TUZAĞIMA DÜŞTÜLER. RAHATÇA AŞAĞIYA İNEBİLİRİM ARTIK...

ŞİMDİ HEPSİ TABUTUN PEŞİNDE OLMALI...

Gerçekten ilk meraklı tabuta yaklaşmıştı bile.

İŞTE, SONUNDA YALNIZIZ EY TABUT!..

Ve sür'atle eğilip ilk tahtayı kanırmak için...

...çatal uçlu çekicine davrandı.

KİMSE GELMEDEN AÇMALIYIM. GALİBA KOLAY OLACAK...

Az sonra tabuttaki tek şeyi aldı...

BAKALIM NE DİYOR... ÇOK HEYECANLIYIM!..

...Avanaklığın... lüzumu... yok... Her kötü... cezasını... bulur... Allah... iyilerin... yanındadır...

Adam, kâğıdı çılgın gibi yerine koyup kaçtığında, bir başkası aynı yere yaklaşıyordu.

SU TABUTU AÇIP GÖRMEZSEM ÇATLARIM...

Uzun gecenin sabahı olmak bilmedi. Kiminin gözüne damla uyku girmemiş, kimisi de horozlar ötene kadar rahat rahat uyumuştu. Deli Balta gerinerek kalktı.
ALLAHIM ÇOK ŞÜKÜR! BİR GÜNE DAHA SAĞLIKLA GİRİYORUZ...
Çarçabuk giyinip, odasında dolaşmaya başladı.
BURAYA KADAR İŞLER İYİ GİTTİ.
AMA ARTIK SARPA SARABİLİR.. ACEMİLİĞİN SIRASI DEĞİL...
MESELÂ ŞİMDİ EĞİLİP PENCEREDEN AŞAĞI BAKSAM... ÜŞENMEYİP BAKSAM...
MUTLAKA ONUN ADAMLARINDAN EN AZ ÜÇÜNÜ GÖREBİLİRİM. BAŞKA TÜRLÜSÜ OLAMAZ...
Ve biraz sonra aşağıya baktığında...
İŞTE, ATMACALAR ORADA... BÜTÜN GECE UYUMADIKLARI NASILDA BELLİ...
ŞU SIRA DIŞARI ÇIKSAM, KİMBİLİR NASIL SEVİNİRLER... ONLARI ÜZMESEM İYİ OLACAK...

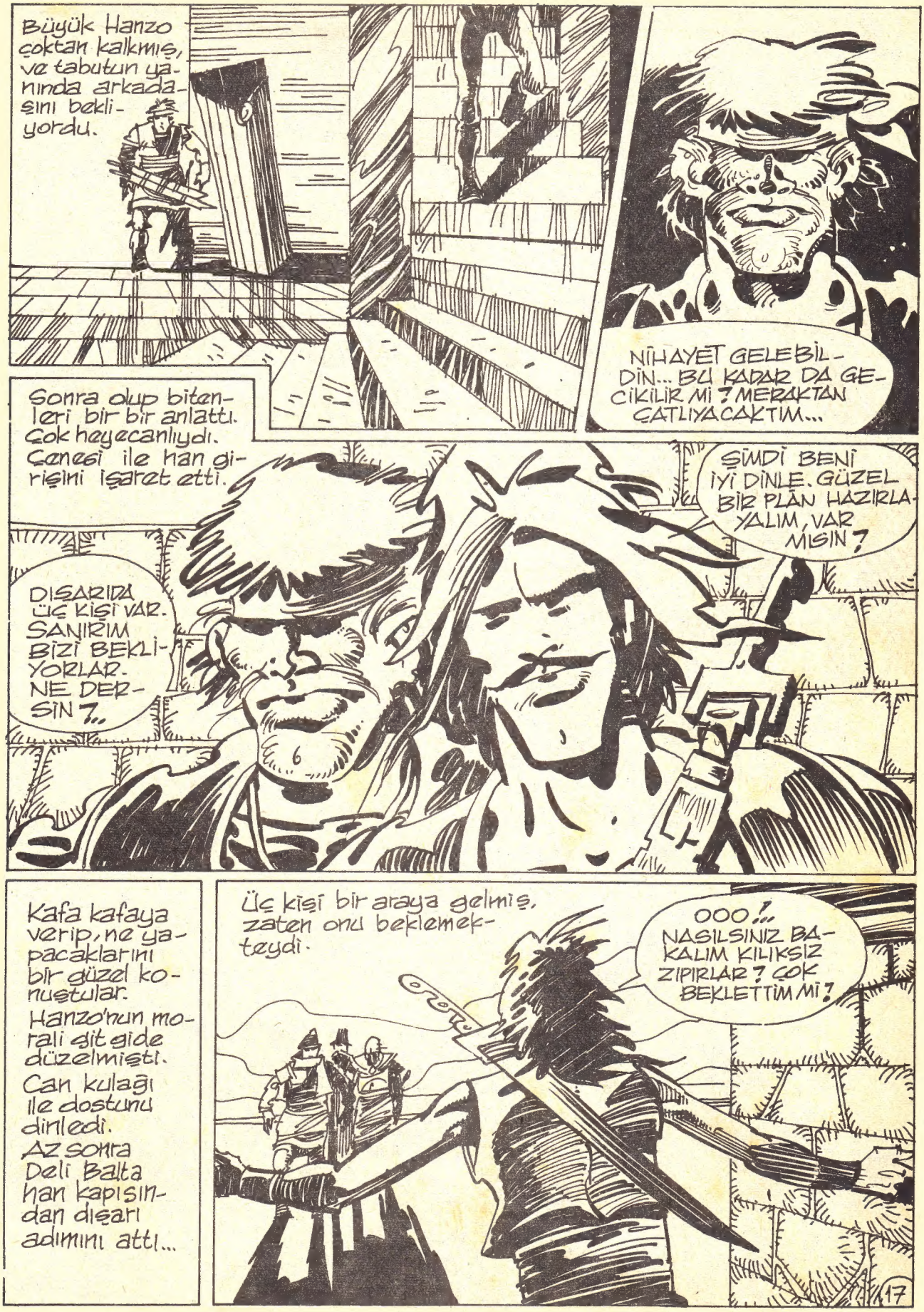
Büyük Hanzo çoktan kalkmış, ve tabutun yanında arkadaşını bekliyordu.
NİHAYET GELEBİLDİN... BU KADAR DA GECİKİLİR Mİ? MERAKTAN ÇATLIYACAKTIM...
Sonra olup bitenleri bir bir anlattı. Çok heyecanlıydı. Çenesi ile han girişini işaret etti.
ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLE. GÜZEL BİR PLÂN HAZIRLAYALIM, VAR MISIN?
DIŞARIDA ÜÇ KİŞİ VAR. SANIRIM BİZİ BEKLİYORLAR. NE DERSİN?..
Kafa kafaya verip, ne yapacaklarını bir güzel konuştular.
Hanzo'nun morali şit gide düzelmişti.
Can kulağı ile dostunu dinledi.
Az sonra Deli Balta han kapısından dışarı adımını attı...
Üç kişi bir araya gelmiş, zaten onu beklemekteydi.
OOO!.. NASILSINIZ BAKALIM KILIKSIZ ZIPIRLAR? ÇOK BEKLETTİM Mİ?
17

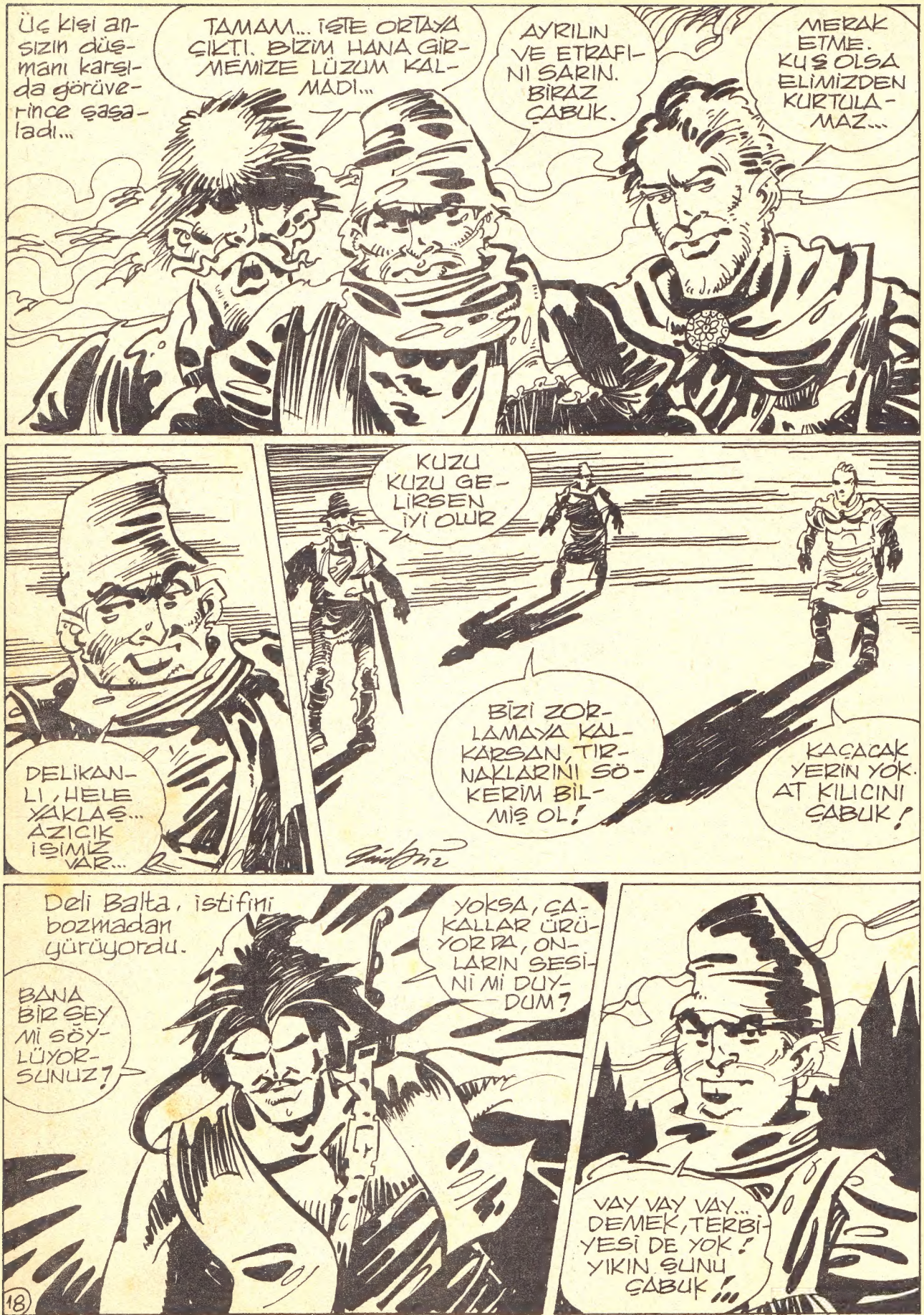
Üç kişi ansızın düşmanı karşıda görünce şaşakladı...
TAMAM... İŞTE ORTAYA ÇIKTI. BİZİM HANA GİRMEMİZE LÜZUM KALMADI...
AYRILIN VE ETRAFINI SARIN. BİRAZ ÇABUK.
MERAK ETME. KUŞ OLSA ELİMİZDEN KURTULAMAZ...
DELİKANLI, HELE YAKLAŞ... AZICIK İŞİMİZ VAR...
KUZU KUZU GELİRSEN İYİ OLUR
BİZİ ZORLAMAYA KALKARSAN, TIRNAKLARINI SÖKERİM BİLMİŞ OL!
KAÇACAK YERİN YOK. AT KILICINI ÇABUK!
Deli Balta, istifini bozmadan yürüyordu.
BANA BİR ŞEY Mİ SÖYLÜYORSUNUZ?
YOKSA, ÇAKALLAR ÜRÜYORDA, ONLARIN SESİNİ Mİ DUYDUM?
VAY VAY VAY... DEMEK, TERBİYESİ DE YOK! YIKIN ŞUNU ÇABUK!!!

DEVAMI VAR

hastalar ve doktorlar

çizen: Muammer Erkul

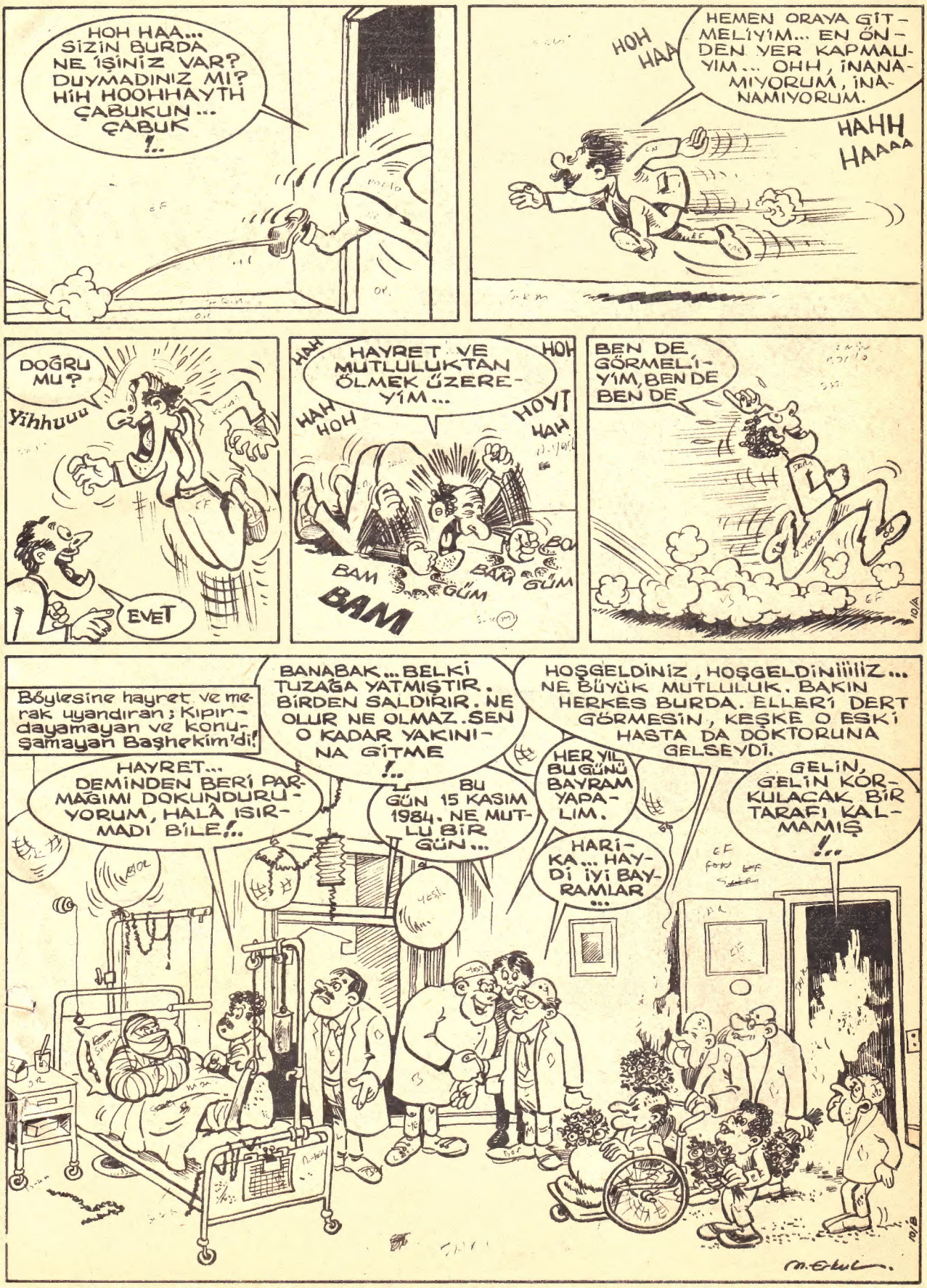

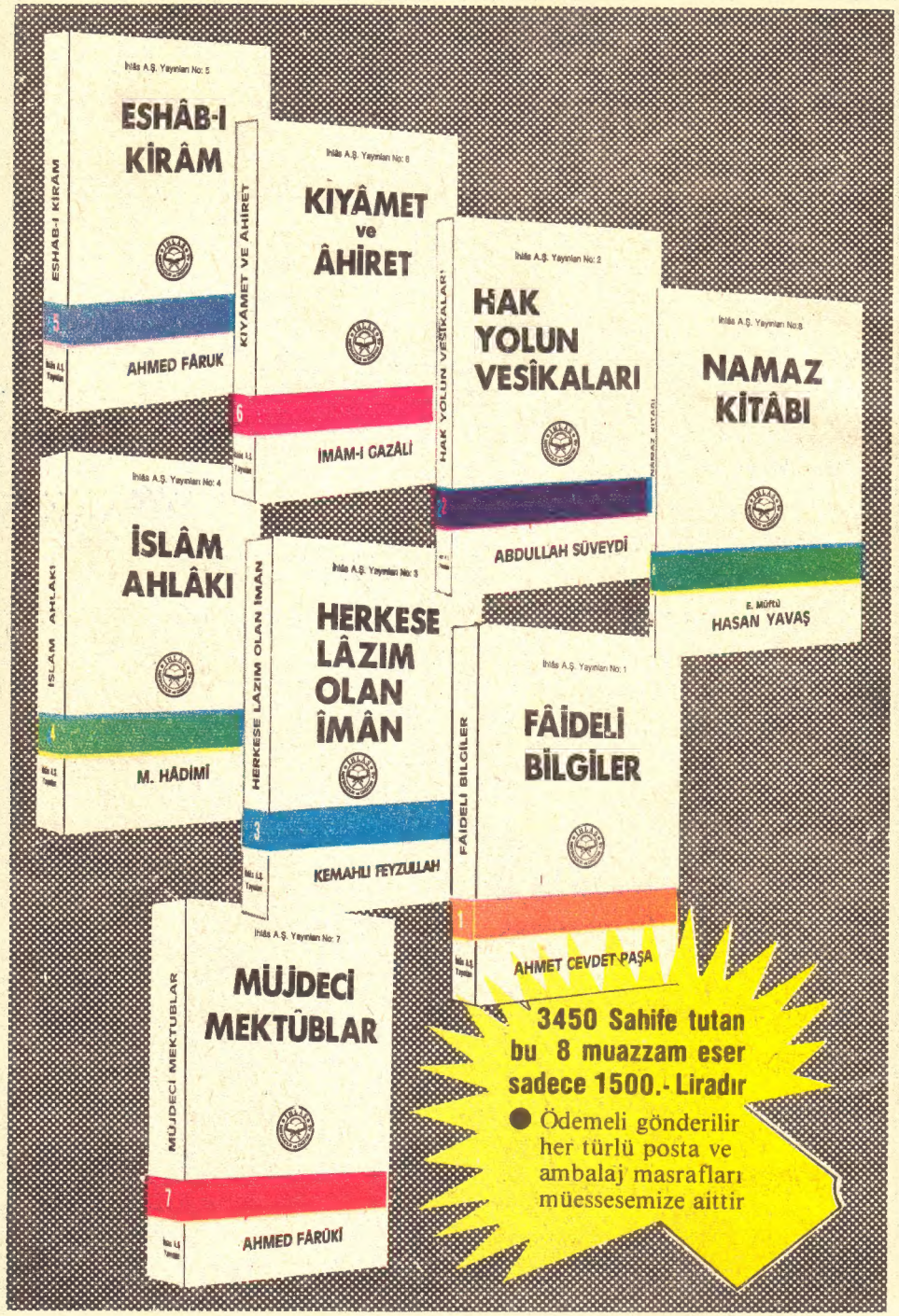

İsteme Adresi: HAKİKAT KİTABEVİ Darüşşefeka Caddesi No: 57/A P.K. 35
Tel: 5234556-5255979 Fatih-İSTANBUL